ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЗБІЛЬШИМ РЯДИ Р.З.Т.

Торонто, Онт.

Бачу перед собою велике американське місто з його великанськими будівлями, заводами, трамваями, самоходами і т. д. і т. д. І мимоволі приходить мені на думку, як то все це знаменито функціонує, як точно — на мінути й секунди — весь той рух з'орґанізований і обчислений. Ціле це кольосальне індустріяльне місто — це немов якась величезна й страшна жива розумна істота, один одностайний і доцільний в собі орґанізм, якого кожний найменший порух, кожний удар, кожний подих являється актом однієї волі, однієї сконцентрованої думки.

А проте ціле й на зверх суцільне життя цього орґанізму є зложеним продуктом орґанізованої волі й думки соток тисячів і міліонів одиниць, в яких одна індівідуальна воля й думка сходиться й координується з другими думками й волею тисячів, немов зубці або триби в колєсцятах годинника або якої будь великої машини. Оце образ орґанізації сучасного капіталістичного ладу, в якому пануюча кляса капіталістів орґанізує волю міліонів для своєї користи і каже тій колективній волі працюючих хотіти лиш цього, що є корисне для пануючої кляси. А міліонові маси позбавлені своєї власної волі, мусять підчинитись волі тих одиниць, в руках котрих знаходяться всі засоби до життя.

Щож лекшого може бути в світі, як цю команду волю й думку одиниць-капіталістів заступити волею колективу працюючих? — подумає неодин з нас. Але в тім то саме й криється головна річ, що у цього колективу немає ще своєї власної волі, спрямованої на свою власну користь; а немає її тому, що ці міліони працюючих ще не з'орґанізували своєї волі для себе. Ці міліони одиниць блукають самопас своєю волею думками й почуванням, вони забули про свій спільний інтерес і привикли підчинятись волі й приказам панів. До свойого-ж колективного інтересу ці міліони покищо байдужні.

Хоч і як болюче воно, але правдиве. Загал робітництва байдужний ще до своєї власної долі. Він ще не спромігся на свою власну колективну волю, а тут час вже найвищий, щоб це сталось.

Минули вже цілі десятки років, як наші українські селяне й робітники приблукали до Канади; одні з них поселились по преріях і лісах, другі по великих індустріяльних містах. Сьогодня є вони вже стариками-дідусями. А спитайте тільки, кілько з тих соток тисячів українських робітників в Канаді вспіло забезпечити собі спокійну старість на протязі тих кількох десяток літ? Доведеться нам довго шукати, але проте знайдемо їх дуже мало. Чому-ж так? А тому, що в капіталістичному ладі для робітника, що живе тільки з чесної праці рук, а не спекуляції, майже неможливо доробитись чогось і забезпечити свою старість. Сотки тисячів наших робітників живуть з дня на день, не знаючи, що їх завтра чекає смерть, слабість або каліцтво. Ми бачимо що хвиля, як кляса панів з'орґанізована й забезпечена. А робітництво — сотки й тисячі одиниць живуть без орґанізації й без всякого забезпечення. А великі індустріяльні міста зі своїми потворними машинами не знають жалю, ні сліз. Розшарпають робітника, покалічать та ще й викинуть на холодну камінну вулицю; а рідня його, — діти й жінка остануть без куска хліба. Чи свідомі ви, товариші робітники, цього всього? Чи знаєте ви, що на кожному кроці чигають на ваше життя ці страшні машини, двигуни, самоходи і тисячі инших небезпек. Хтож заопікується вашими сиротами? Сучасний капіталістичний лад не дає ніякої забезпеки для робітника й його рідні, як що він сам себе не забезпечить. А така забезпека можлива тільки в робітничій орґанізації. Ви-ж знаєте вже, що в Канаді існує хоч молода ще, але сильна й гарна робітнича українська орґанізація Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім, а при цій орґанізації існує вже від 4-ох літ Робітниче Запомогове Товариство, яке начисляє вже тисячі членів по цілій Канаді!

Метою Р.З.Т. є якраз забезпечення робітників і їхніх родин на випадок смерти, каліцтва або слабости. Соткам українських робітників, хорим або покаліченим виплачує Р.З.Т. що місяця запомогу; їхні подяки можете читати в кожному числі "Укр. Роб. Вістей".

Що-ж ви, товариші, — ви всі українські робітники, що живете в Торонто? Чи всі ви вже стали членами Р.З.Т.? А коли ще ні, то чого-ж ждете? Думаєте, що хтось инший зробить це за вас? Не ждіть, не відкладайте на завтра, бо завтра вже може бути за пізно. Завтра вже може жде вас смерть, каліцтво або слабість, а вашу рідню нужда, голод і холод!

Ви-ж, товариші, що вже є членами цеї запомогової орґанізації, не вдоволяйтесь тим, що ви самі стали ними, але старайтесь, щоб і ваші несвідомі товариші пішли за вами. Говоріть їм про це при праці, на мітінґах і при кожній нагоді, коли і де тільки ви їх стрінете. Коли-ж ми так працюватимем і думати не тільки про себе, а й про других "менших братів", то наше Р.З.Т. стане великою і сильною запомоговою інституцією, в якій знайдуть охорону захист сотки тисячів українських робітничих родин в Канаді. Тож до праці, товариші! Щоб наш відділ Р.З.Т. в Торонто протягом слідуючого місяця подвоїв свої ряди!

Робкор.

КОНЦЕРТ ДІВОЧОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

Транскона, Ман.

І нашу місцевість також звідала Дівоча Мандолінова Орхестра з Вінніпеґу.

Це було в суботу, 2. жовтня. Концерт проголошено на 8.30 вечером, але публика почала сходитись ще від семої години. Місцеві товариші й товаришки, як видно, знали наперед, що на концерт прибуде багато людей, бо ще за дня визичили у місцевім відділі О.В.Ю. кільканайцять лавок. Вони не помилилися. Саля У.Р.Д. була битком набита. І близько сцени, при вході та біля стін, всюди повно людей. Свої по більшій части стояли.

Варто-б згадати, що на концерті було багато чужої публики, а переважно Англійців. Навіть посол до манітобського парляменту з трансконського округа, Барклей, був присутним на концерті і дуже собі сподобав, про що він самий висловився по скінченню концерту. Секретар місцевого відділу Н.П.П. сказав по скінченню концерту, що він любив-би сидіти і слухати музики і пісні через цілу ніч. "Я ще такого не бачив в своїм життю" — сказав він.

Що до самого концерту і його виконання, то я не маю що про це говорити. Скажу, що програма була досить багата, складалася з двайцять двох точок. Грали чужі й українські пісні й всьо було дуже гарно. Солістки виконали свої пісні по артистичному, "гопака" хотіли завертати по кілька разів, але танцюристка лише два рази танцювала. А що вже до дуету: "На що мене зачіпаєш", товаришок Капусняк і Харчини, як також "аркан", то публика бажала слухати та дивитися цілу ніч. Коли сценерчик закрив сцену при звуках: "ще так раз", то на салі рознеслося довге "а-а-а-а!"

Наших товаришок солісток: Капусняк і Палюк, я чув буде тому вже один рік і мушу признати, що вони від того часу дуже багато виробили свої голоси. Товаришка Гнатів доказала своїм танком, що вона вже також доросла для Голивуд, як про це висловився в одній англійській газеті кореспондент.

— То той старий так їх повиучував, — говорили між собою старші віком жінки вказуючи на дірігента, т. П. Угринюка.

На павзі забрав слово т. М. Сміт і вкоротці представив численній публиці культурну працю мандолінової орхестри й орґанізацію, яка витворила її.

"То замало буде, коли ми назвемо Дівочу Мандолінову Орхестру вінніпеґською, бо після моєї думки, вона вже перестала бути вінніпеґською, а являється зараз орхестрою всего робітництва і фармерства цілої Канади", — сказав бесідник і публика ці слова піддержала бурею оплесків.

По скінченню концерту товаришки з відділу Жінсекції, устроїли для мандоліністок вечеру, а по вечері шість автомобілів повезло їх назад до головної кватири — Вінніпеґу.

Слід зазначити, що ані одне українське товариство не старалося устроювати того вечера підприємства, а всі вони прибули масово на наш концерт.

Весь дохід з концерту призначений на будову друкарні і школи у Вінніпеґу.

От я на цім і закінчую та бажаю нашим співачкам і музиканткам, а також т. Угринукові, якнайкращого успіху в дальшій праці.

Обсерватор.

ЗАПОЧАТКУВАННЯ СЕЗОНУ ПО ВІДДІЛАХ НА ПРОВІНЦІЇ.

Веланд, Онт.

Останніми часами дається запримітити у нас багато живіша діяльність членства нашого відділу ТУРФДім, чим дотепер. Обяв цей являється тим більше відрадним, що не тільки з'орґанізоване членство взялося заввято до праці, а й неорґанізовані наші симпатики беруть в ній чимраз більшу участь.

Доказом цього хай послужать нам останні підприємства, які влаштував Драмспівгурток при відділлі ТУРФДім у Веланд.

Дня 25. вересня ц. р. згаданий Драмспівгурток влаштував концерт, який випав надсподівано гарно. В програму концерту входили хорові пісні, як "Інтернаціонал", "Заповіт", Стеценка, "Ой та зажурились" і инші, дальше деклямації поезій наших пролетарських письменників М. Ірчана й М. Тарновського. Не бракувало теж й сольових співів.

Все було виконано так, що годі й сподіватися ліпшого виконання від робітників, які працюють десять до дванайцять годин в фабриці кожного дня.

Слідуючим підприємством було представлення п.н. "Бунтар" або "Син революції", драма нашого письменника, М. Ірчана. Представлення це випало також досить добре; на жаль публика наша за багато сміялася, а що найгірше, сміялась вона саме тоді, коли на сцені з'ображувано, як то конають в боротьбі сини робітничої кляси. Було-б пожаданим, щоб товариші впорядчики звертали публиці увагу в таких случаях, щоб вона заховувала спокій на салі.

Крім згаданих підприємств спільний Комітет, зложений з членів відділів ТУРФДім і Р.З.Т. влаштував дня 3. жовтня ц. р. масове віче в Укр. Роб. Домі в справі перетягнення будинку Укр. Роб. Дому в инше догідніше місце. Предложений Комітетом плян праці відносно перетягнення всі присутні одобрили й зложили або декларували на ту ціль близько чотириста доларів.

Ці жертви є найкращим доказом того, що велландське робітництво вповні одобрює працю наших орґанізацій, що льокуються при Укр. Роб. Домі і розуміє добре справу перенесення будинку в инше місце, що має статись ще цеї осени. Буде це в першу чергу великим добродійством для шкільної дітвори, яка не потребуватиме більше йти цілу милю до Роб. Діточої Школи, а буде мати її під боком, а також і праця в орґанізації піде живішим темпом вперед.

Остає згадати ще про "Вечір сміху", який устроєно Драмспівгуртком 9. жовтня ц. р. Вечір цей випав досить добре, бо сміялась не лише публика, але навіть самі виконавці програми цеї вечірки. Підчас павзи промовляв оден з місцевих товаришів в справі перетягнення будинку, взиваючи присутних поспішити з допомогою на ту ціль. І знову зібрано поверх 80 доларів. Імена жертводавців буде подано до оголошення секретарем комітету, але я вважаю за відповідне зложити їм також тут щиру подяку за так щиру поміч.

На закінчення я кличу вас, товариші і товаришки, що ще не вступили досі в наші ряди. Ставайте членами нашого відділу ТУРФДім у Веланд! Поможіть нам виконати наше велике завдання! Памятайте, що наша праця — це загибіль наших ворогів!

Робітник.

ЗВІТИ ВІДДІЛІВ ТУРФДІМ.

Венкувер, Б. К.

Протягом трьох літніх місяців відділ наш не зробив багато; вся робота в літнім сезоні ограничувалась на відділові місячні збори та засідання зарядів. Багато членів повиїзджали були на роботу і тим самим не могли приходити на місячні збори. Одна тільки діточа школа функціонувала правильно. Підприємств в літньому сезоні, крім одного представлення п. н. "Клюб суфражисток" і двох діточих концертів, не влаштовувано більше ніяких.

Комітети працювали по вказівкам обіжників. Таких комітетів було два: орґанізаційний й освітній, до яких увійшли що найсвідоміші члени; комітетовці мусіли бути часто й бесідниками й випити здорово від деяких членів за те, що — мовляв — "не так говорили, як вони хотіли".

Стінна газета,

Про нашу стінну ґазету не можна, на жаль, нічого доброго сказати. Думаю, що не помилюсь, коли скажу, що ця ґазета причинилась багато до занепаду нашого відділу.

Ціла вона переповнена накидами й лайками одних членів на других, особистими розрахунками між поодинокими товаришами. І так замісць ширити між членством духа здорової критики й заохотити до праці, до єдности, наша стінна ґазетка витворює лиш огірчення, незгоду й знеохоту. Коли-б це мало дальше тревати, то краще було-б, щоб цеї ґазетки не було. Нехай-же члени і заряд відділу добре про це тямлять і завчасу рішучо проти цього виступлять.

Член відділу.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Наша редакція отримала від т. Миро́на Турика з Клівленд, Огайо, листа з відозвою до односельчан села Красноставців, пов. Снятин, Галичина, яку ми на його просьбу осьтут поміщуємо.

Клівленд, Огайо.

Дорогі Земляки!

Я отримав недавно листа із рідного села Красноставців, снятинського повіту, в якому наші брати в старому краю звертаються до нас всіх односельчан з Красноставців тут в Злучених Державах й Канаді, щоб ми помогли їм нашими датками докінчити будову Українського Робітничого Дому, який збираються вони будувати в Красноставцях вже від року.

Цього листа, що його написано виділом читальні "Просвіти" в Красноставцях і який має на собі печатку цеї читальні, я висилаю рівнож до редакції "У.Р.В." з просьбою о поміщення його на сторінках свого часопису. Ми маємо тут вже сотки українських робітничих домів, які наші робітники побудували своїми центами. Вони-ж, ті наші брати в старому краю, бажають також учитись і поступати вперед, але вони там ще бідніші за нас. Їх не стати на свою хату, бо вони й їсти не мають що. Тому нашим обовязком є помогти їм в їхніх змаганнях. Роблять це земляки з инших галицьких сіл, що устроюють між собою збірки жертв, за які будують їхні родимці в старому краю гарні читальні і робітничі доми; тож і ми можемо й мусимо помогти й нашим родимцям в селі Красноставцях. Не жалуймо, дорогі Земляки, для наших поневолених братів в старому краю. Вони-ж бояться там і нераз життя свойого не жаліють. Чи-ж вони боряться тільки за себе? Ні, їхня боротьба проти гнету й насильства панів, хто-б вони не були, є й нашою справою, бо-ж і ми тут мусимо боротись проти наших визискувачів, як бореться поневолене й визискуване робітництво в цілому світі. Від себе-ж я бажаю сказати Вам, дорогі Земляки, що справа наших братів в старому краю є справою дуже великої ваги не тільки для них самих, а й для всіх нас українських робітників. Всі-ж ми добре знаємо, як гірко живеться нашим братам в старому краю. Війна їм знищила всі культурні придбання, всі читальні, "Народні Доми", кооперативи і т. ин. Шляхецька Польща придусила їх своєю нахобною пятою й дихати їм не дає. Убожество й скрайна нужда зовсім убивають їх. Але вони хотять жити, орґанізуватись і боротись не тільки проти цього ворога, що їх фізично гнобить, але також проти найбільшого свойого ворога — темноти. Вони-ж бажають освіти, бо освіта — це найсильніша й найпевніша зброя проти всякого хоч-би й найсильнішого ворога. Але спитаймо себе: чи можна нам орґанізуватись і освічуватись і вчитись разом, не маючи своєї хати. Ви всі, товариші Земляки, що належите тут в Злучених Державах й Канаді до наших робітничих орґанізацій, знаєте це як найкраще.

Так отже й наші брати в старому краю є тільки частиною великої армії гноблених пролетарів цілого світа. Їхня боротьба — це й наша боротьба, їхня побіда — буде й нашою побідою.

То-ж до діла, дорогі Земляки! Завязуйте комітети допомоги для Укр. Роб. Дому в Красноставцях, збирайте жертви, якими поможете нашим родимцям в ріднім селі розбити скалу темноти й неволі!

Зібрані жертви проситься засилати прямо на руки голови читальні "Просвіти", Івана Угрина, сина Яцка, в Красноставцях. Блищі подробиці відносно будови Робітничого Дому в Красноставцях містяться в листі самого відділу читальні "Просвіти" до мене; сподіюсь, що редакція "Укр. Роб. Вістей" помістить також і цей лист рівночасно із моїм зазивом.

З товариським привітом,
Мирон Турик,
General Delivery,
Cleveland, Ohio, U.S.A.

Лист виділу читальні "Просвіти" в Красноставцях п. Снятин, Галичина, до тов. Мирона Турика, в Клівленд, Огайо, в З;уч. Державах.

Дорогий Товаришу!

Вже від довшого часу збираємось вислати Вам звіт із нашої орґанізаційно-освітньої праці в нашім селі, та лихі злидні й ворожа робітництву влада польська не дозволює нам розвинути нашу діяльність. А до того, як знаєте, є ще й між нашими громадянами людці, що кидають нам колоди під ноги й копають яму під народньою роботою. Хрунів та зрадників не бракувало між нашим темним народом давніше, й тепер не бракує. Так і в нашім селі побіч борців, які тепер стали "більшовиками", є ще й хруні, що хотять остати хрунями й на далі.

Освітня праця в нашім селі спочиває в руках громадян полудневого кута, а північний кут спить сном "блаженних", тільки "представники" його в раді переслідують нас на кожному кроці та не допускають до розвитку нашої культурної праці. Ми стягаємо до праці людей зі всіх частей села, але байдужність і лінивство теж немало перешкаджає в цьому ділі.

Наші заходи відносно будови Робітничого Дому започаткували ми тим, що вибрали найперше будівельний комітет, до якого входять тепер: Іван Угрин, с. Яцка (голова чит. "Просвіти") голова комітету, Михайло Турик, секретар і Петро Юрійчук, скарбник. Виділ читальні "Просвіти" купив у Тимофія Клевчука хату й город під будову Роб. Дому за 125 доларів. Суму цю зібрано з мізерних вкладок і колекти в нашім куті, вчисляючи в те й Вашу щедру жертву в сумі 12 доларів, які Ви вислали на руки тов. Петра Юрійчука.

Наша кооператива міститься тепер в хаті читальні "Просвіти", а філію примістили ми в хаті Николи Бажана. В останніх часах виринули між членами чит. "Просвіти" і філії чит. "Просвіти" розбіжні думки: Перші хотять мати Робітничий Дім на купленій вже площі чит. "Просвіти", другі бажають знову, щоби Робітничий Дім був в північному куті і в тій цілі хотять купувати хату Николи Бажана. Але про це рішатиме більшість.

Плян будови вже намічений і в залученню висилаємо й Вам копію цього пляну.

Притім просимо Вас, щоб Ви допомогли нам в цьому ділі й завізвали всіх наших односельчан, щоб вони своїми жертвами й збірками допомогли нам так, як другим селам допомагають їхні односельчани з Америки й Канади.

Будова нашого Робітничого Дому коштуватиме не менше, як 500 доларів.

Наше село остає тепер позаду всіх наших сусідніх сіл. Белелуя будує вже дім при допомозі товаришів з Канади, які вже прислали першу й велику поміч в сумі 350 доларів. Думаємо, що як Ви, так і всі наші односельчане в Америці й Канаді поспішать і нам на поміч, за що ми будемо Вам всім щиро вдячні... Жертви просимо засилати на руки голови чит. "Просвіти", т. Івана Угрина.

З щирим привітом,
За виділ читальні:
Іван Угрин, голова. Павло Северин, секретар.
Михайло Турик, контрольор.
(Печатка читальні.)

ОСТОРОГА ДЛЯ МАЙНЕРІВ.

Нордеґ, Алта.

Вже два рази писалось цього місяця в буржуазних часописах, що в Нордеґ треба 50 майнерів і 10 драйверів. Багато майнерів лишають роботу в своїх майнах і йдуть до Нордеґ, сподіваючись, що там більше заробляють. Вони й не знають, що в Нордеґ майнері квітують роботу майже що дня, а саме тому, що мало заробляють.

Причина цьому та, що боси "докують" майже з кожної "кари" 250 фунтів і говорять, що майнері ладують "рак" (каміння"), а також по "левирах" так мокро, що драйвери і майнері бродять по коліна в воді.

Майнер.

"ОДРУЖІННЯ"

відбудеться на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпеґу в суботу, 23. жовтня. Є це дуже смішна комедія з панської женячки. Приходіть — побачите й посмієтеся. Тикети замовляйте вчасно: кожного вечера й дня в буфеті й при касі Укр. Роб. Дому.

Не забувайте про пресовий фонд "Українських Робітничих Вістей"!

Відновляйте передплату на "Укр. Робітничі Вісти"!

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ ТРАНСКОНИ!

Старанням місцевого відділу Секції Молоді устроюється в **суботу, 30. жовтня 1926 р.** в салі Українського Робітничоро Дому

ВЕЛИЧАВИЙ МАСКОВИЙ БАЛЬ.

На цім масковім балі буде гаряча гербата, кава та смачні свіжі перекуски. Так, що можна сміло назвати цю маскову забаву також і балем, бо по танцях будемо балюватися, доки захочемо.

За найкращі костюми буде три нагороди: 1, 2. і 3-ій "прайс".

Музика відділу ТУРФ-Дім.

Вступ: 50 ц. для мущин, 25 ц. для жінок і 10 ц. для дітей.

Початок в годині 7.30 вечером.

Гостям з Вінніпеґу, Іст Килдонан і Нарол, дуже раді. Готуйте свої костюми та маски ще завчасу і приходіть на цю величаву маскову забаву громадно!

Вінніпеґським і істкилдонським товаришам і товаришкам, які бажали-б прибути на цю забаву, найкраще брати "Вінніпеґ — Транскона Бос". В один бік лише 25 ц., а "реторнед", 45 ц. "Бос" відходить з Вінніпеґу кожної години і його можна спинити на кожнім "корнері", а вже найліпше на "корнері" вулиць Мейн і Гіґенс.

Просимо запамятати й прибути обовязково!

НА РОЗПОЧАТТЯ ТЕАТРАЛЬНОГО СЕЗОНУ 1926--1927 РОКУ!

СТАРАННЯМ ДРАМГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ В ВІННІПЕҐУ

— відограється —

В СУБОТУ, 23. ЖОВТНЯ 1926 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ

дуже смішну комедію В. Гоголя на 3 дії п. н.:

ОДРУЖІННЯ

Женитися — це страшний клопіт. А коли ще жениться пан, то тут погана справа. А як до того ще й дурний пан, то цілком пропаща справа. Ну, а що вже казати, коли таких старих та ще й дурних панів, що хочуть женитися, збереться чотири? Ну, уявіть собі, що всі чотири вони вчепилися одної панянки, що ні розумом, ні літами, ні красою не втікла від них і що женить їх тов. Ст. Василина? Розвяжете ви цю проблєму такої женячки? Ніколи в світі. Тож приходіть в суботу, 28. жовтня, до Українського Робітничого Дому, а побачите, як її розвяжуть наші аматори.

Приходіть посміятися з панської женячки.

ЦІНИ ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

Тикети можна набути кожного вечерам в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

В НЕДІЛЮ, 24. ЖОВТНЯ 1926 Р.

— відбудеться —

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕҐУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА ДУЖЕ ДОБІРНА.

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПОМОЖІТЬ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Цим повідомляється всіх членів Кан. Роб. Обор. Ліґи у Вінніпеґу, що Ц.М.К. тої-ж орґанізації примушений був відтягнути з причини непогоди колекту, яка мала відбутися в неділю, 17. жовтня в користь страйкуючих майнерів Великої Британії. Колекта на повищу ціль відбудеться зате в слідуючу неділю, 24. жовтня в годині 10. рано з Укр. Роб. Дому.

Обовязком кожного члена і членкині К.Р.О.Л. є взяти участь в цій збірці, щоби в такий спосіб придбати якнайбільше фондів для так важної справи.

Ц.М.К. К.Р.О.Л.

ЗАБАВА В ІСТ КИЛДОНАН.

В суботу, 23. жовтня, відбудеться в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан товариська забава в вечерою за збіркою річей на базар. Запрошуємо на цю забаву всіх товаришів і товаришок та охочих побавитися й допомогти сплаті довгу Укр. Роб. Дому. Початок в 8-ій годині вечером.

Заряд Жінвідділу.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів і членкинь відділу Р.З.Т. в Трансконі, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 31. жовтня. Багато важних справ. Кожний член і членкиня, повинні прибути обовязково.

Новим членам дуже раді.
Приходіть всі!

КАЛИНА МАКСИМЮК пошукує з свого села Карлова, пов. Снятин, Галичина, Катерину Максимюк (Василя). Недавно переживала в Едмонтон, Алта. Хто знав-би про неї, або вона сама, хай зголоситься до мене на адресу:

Fred Chornokoza
P.O. Box 993
(126) Timmins, Ont.

НА ПРОДАЖ хата у Вінніпеґу під ч. 972 Прічард Евню. Спродам дуже дешево. За блищими інформаціями зголошуватись під число 384 Прічард Евню, Вінніпеґ. (126)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляється всіх членів старшого під-відділу Секції Молоді в Вінніпеґу, що в неділю, 24. жовтня в годині 10.30 перед полуднем відбудуться членські збори, на котрих будуть обговорюватися важні справи. Всі члени і членкині повинні обовязково бути присутними на цих зборах. Нових членів і членкинь радо вітаємо.

Тож приходіть на збори на означений час.

Заряд.

УВАГА ВЕҐРЕВИЛ!

Цим подається до відома всім членам і членкиням відділу Р.З.Т. у Веґревил, що реґулярні мітінґи членства того-ж відділу відбуваються кожної першої неділі в місяці.

Обовязком кожного члена і членкині є приходити на збори і брати в них активну участь.

Всіх, хто бажає вступити до нашого відділу, ми радо витаємо.

Заряд.

УВАГА! РОБІТНИКИ Й РОБІТНИЦІ МІСТА МУС ДЖО І ОКОЛИЦІ!

Не забувайте, що жовтень є місяцем остаточної кампанії на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Мус Джо. Мистецький комітет разом з Драмспівгуртком при відділі ТУРФДім в Мус Джо виготовив на місяць жовтень програму такого змісту:

В суботу, 30. жовтня в годині 8.30 вечером Драмгурток відограє перший раз дуже смішну комедію на 5 дій з американського життя п. н. "Клюб Суфражисток".

В неділю, 31. жовтня в годині 8.30 вечером на закінчення цеї кампанії відділ Секції Молоді з Ріджайни дасть прекрасний Концерт в Укр. Роб. Домі в Мус Джо.

Робітники і робітниці! Приходіть на ці підприємства, а багато дечого скористаєте і тим самим причинитеся до остаточної сплати довгу, який тяжить на Укр. Роб. Домі в Мус Джо.

МАЮ на продаж 40 акрів землі. Є на ній хата, стайня, керниця і шпихлір. Фарма находиться в Ґонор, 12 миль від Вінніпеґу. Хто бажав-би купити або винайняти цю фарму, зволить зголоситися на слідуючу адресу:

Anton Dumny,
437 Salter St.
(126) Winnipeg, Man.

НОВА КНИЖКА! НОВА КНИЖКА!

Тільки-що вийшла з друку інсценізована поема Тараса Шевченка в 3-ох картинах з прольґом

ГАЙДАМАКИ

Інсценізував відомий творець українського революційного театру Лесь Курбас. З цеї поеми можна хоч приблизно познайомитись з новими шляхами театру на Радянській Україні. Ціла інсценізація написана віршом. Радимо в першу чергу всім тим товаришам і товаришкам, що цікавляться театральним мистецтвом, купити і перечитати цю оригінальну інсценізацію.

ЦІНА 25 ЦЕНТІВ.

Замовлення з грішми посилати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.